

Зелене листя, білі каштани (лірична)

Від учасників стихійних співів
у Гідропарку, Київ, 1990-і рр.

Помірно
♩ = 90

Зе - ле - не ли - стя, бі - лі ка - шта - ни, зе - ле - не ли - стя,
бі - лі ка - шта - ни, тя - жко на се - рці, як ве - чір ста - не.
зе - ле - не ли - стя, бі - лі ка - шта - ни,
тя - жко на се - рці, як ве - чір ста(не).

Зелене листя, білі каштани, (3)
Тяжко на серці, як вечір стане.

Ой тяжко-важко, ой тяжко-нудно – (3)
Любила хлопця, забути трудно.

Любила хлопця півтора року, (3)
Поки не взнали сусіди збоку.

А як узнали – розщебетали, (3)
Бодей же вони щастя не мали!

Сусіди близькі, вороги тяжкі, (3)
Пийте, гуляйте, як самі знайте.

Пийте, гуляйте, як самі знайте – (3)
Де двоє ходять, не розлучайте!